

## Oddíl A — Čest

---

Člověk neumírá nahý — umírá se ctí, nebo bez ní. Tento oddíl tu čest nese a váží. Když glejt zmizel, popraskala síť odpovědnosti, kterou drželi všichni dohromady: kdo měl strážit, kdo měl počítat pečete, kdo měl spát s okem pootevřeným. Hledají vinu — ne tu, kterou pán vyřkne před družinou, ale tu, jež tíží od rána, šeptá ve zpovědi a žhne v očích sousedů. Kdo nese hanbu zaslouženě, a kdo neprávem? Komu se srdce sevře, když projde kolem oltáře? Čest se nezrodila včera — má kořeny v dávných slibech, v tom, co kdysi někdo někomu odpřisáhl, ve sporech předků. Najít glejt znamená vrátit cti tvář — ale otázkou je čím, a komu byla původně dlužena.

## Oddíl B — Stopa

---

Země nelže. Bláto si pamatuje koně, větev pamatuje plášť, popel pamatuje noc. Tento oddíl čte krajinu, jako kněz čte evangelium — písmenko po písmenku, ale s vědomím, že celek znamená víc než součet. Kudy vedly cizí kroky? V kterou hodinu padla rosa? Čí stopa se obtiskla do země u studánky? Každé alibi má svůj čas, každá výpověď své sluneční postavení. A když se příběh s krajinou nesrovnává — když dvě pravdy nemohou platit zároveň — vědí, které věřit. Co byl plán a co náhoda, prozradí samo bláto.

## Oddíl C — Nitky

---

Nic se neděje samo. Za každým činem stojí ruka, za každou rukou zájem, za každým zájmem dluh, slib nebo strach. Tento oddíl sleduje neviditelné nitky, jimiž jsou lidé svázáni — ne s erbem a stavem, ale s konkrétními tvářemi, jimž přísahali, půjčili, dlužili. Kdo komu posílá zprávy. Kdo si pamatuje, čím otec komu pomohl v hladovém roce. Komu prospěje, když glejt zůstane ztracen — a komu, když se najde příliš pozdě. Tuší, oč v té listině může jít, a před kým by se měli ohlížet. Věrnost vydrží déle než pečeť — a někdy přežije i toho, komu byla dána.

## Oddíl D — Maska

---

Pravda nemá hlas. Má pohled, který uhne, větu, jež nezazněla, ruku, která se v nevhodnou chvíli zachvěje. Tento oddíl střeží pravdu tak, jak jiní střeží pečeti — tiše a neúprosně. Vědí, že kdo chce skrýt skutek, nemusí lhát; stačí, když ve správný okamžik neřekne správné slovo. Sledují tedy mlčení stejně bedlivě jako řeč: kdo se nevyjádřil, když měl, kdo se k výpravě přidal s důvodem, který nikdy nezazněl, čím jméno chybí tam, kde by mělo stát první. A pochybují právě tam, kde ostatní přitakávají — protože vědí, že každý hladký příběh má svár a každá jednomyslnost má svého strůjce. Maska není zlo — je to druhá tvář. Dnes je třeba zjistit, kdo má jen jednu.